

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 564: Ất Có Thể Như Thế, Sau Đó Mới Có Thể Tùy Hình Lục Đạo, Hiện Trăm Ngàn Muôn Ưc Hóa Thân

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 048)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ất có thể như thế, sau đó mới có thể tùy hình lục đạo, hiện trăm ngàn muôn ức hóa thân.】

“Ất có thể như thế”, chính là như những gì trong kinh này đã chỉ dạy. Hai chữ “ất có thể” là hoàn toàn khẳng định, bên trong không có một mảy may nghi hoặc nào, nhất định phải thực hành như vậy. Hai bên không bám chấp (không trước), Trung đạo cũng không có, phải xả ly cho thật triệt để, pháp tướng hay phi pháp tướng đều chẳng thủ (chẳng lấy). Pháp tướng là “có”, phi pháp tướng là “không”, hai bên “không” và “có” đều chẳng trụ.

“Mà sanh tâm ấy”, là sanh tâm gì? Chính là tùy hình lục đạo. Sáu cõi đều có thể tùy thuận, thì mười pháp giới càng không cần phải nói đến nữa, giống như Bồ Tát Quán Thế Âm, giống như chư Phật Như Lai, hiện trăm ngàn muôn ức hóa thân. “Trăm ngàn muôn ức” cũng không phải là con số, mà đại biểu cho đại viên mãn, cứu cánh viên mãn. Tận hư không, khắp pháp giới, không nơi nào chẳng hiện thân, chính là có được năng lực này.

Năng lực này là bản năng của tự tánh, mỗi người đều có tự tánh, mỗi người đều có bản năng này; đáng tiếc là bản năng của chúng ta đã bị vọng tưởng, chấp trước làm chướng ngại. Thế Tôn thường nói: “Tất cả chúng sanh đều có trí huệ và đức tướng của Như Lai, nhưng chỉ vì vọng tưởng, chấp trước mà không thể chứng đắc”. Trí huệ và đức tướng của chúng ta đã chạy đi đâu mất rồi? Là do vọng tưởng, chấp trước; cái thứ này đã làm hại chúng ta quá khổ. Bát Nhã dạy cho chúng ta điều gì? Dạy chúng ta buông xuống vọng tưởng, chấp trước; xả sạch chúng đi. Xả sạch vọng tưởng, chấp trước; “ly tướng” chính là lìa cái tướng vọng tưởng, chấp trước, chính là lìa bỏ cái này.

**【 Tuy hết thấy pháp hừng hực sanh khởi, mà nhất tâm vẫn tràm
nhiên, vốn không có chỗ sanh. Như thế chính là được đại tự tại, được đại
thọ dụng.】**

Thành thật mà nói, trong tâm buông xuống được một phần thì liền được một phần tự tại, liền được một phần thọ dụng; buông xuống được hai phần thì liền được hai phần tự tại, được hai phần thọ dụng, vô cùng hiện thực. Quý vị có thể buông bỏ được tiền tài, thì quý vị ngay trong tiền tài được giải thoát, được tự tại, được thọ dụng. Thọ dụng là gì? Là cả đời quý vị đối với tiền tài sẽ không bao giờ thiếu thốn, được cái thọ dụng này. Quý vị căn bản không cần phải nghĩ đến nó, hễ quý vị cần dùng đến thì nó tự nhiên hiện tiền, chẳng phải bận lòng một chút nào. Đại tự tại là thân tâm tự tại, vô ưu vô lự. Xả bỏ cái gì thì thứ đó liền viên mãn, vì sao vậy? Bởi vì sau khi xả bỏ, tánh đức liền hiện tiền. Trong tất cả mọi sự tướng, đích xác là “tâm tướng sự thành” như người hiện đại thường nói. Điều này là chân thật, chúng ta phải tin tưởng Phật, tin tưởng vào sự thọ dụng của tánh đức.